

Македонски новини

Preb. Dr. I. B. Vigošević rektor grkt. Zagrebl. gornji grad
sjemenista

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈИ

Виходца кајди тиџене. — Предплата на рок 60 дин., па пох 30 дин. За Америку и други крај 2 долари рочне.

Предплату и штаки писма до Редакцији и Управи треба послац на адресу: „Руски Новини“ Панчево (Југославија).

АТЕНТАТИ.

Политични атенати били више у историји људскога рода, а сада их будзе и до конца швегта, док будзе убице на жени, мерији и зависи. Зос старей римской историји спомињеме лем политични атенат на славнога римскога војвода и скоро цара Юлија Цезара, когото забили његовој најближши пријатељ. У старим византиским царству били атенати на царгородских царох досејчаста појава. Били политични атенати и у првобитном нику у Италији, у Англији, у Русији и у Україні.

Але ипда не буде тих злочинох гељо, як у новейшим часу. Ище до војни највећи атенати били у Русији, дес револуционере забили једнога цара Александра III. и вељко високих царских политичарох.

По војни политични атенат то уж обична, каждодневна појава. Почало је у Немачкој где забиле министрох Ерцбергера и Ратенова, у Пољској президента републике Наруковича, у Русији било већи атенати на большевицкого војвода Ленина, у Болгарској забиле диктатора Стамбулскога и вељко других политичких предњакох особено меджи Македонцима, већији меснији атенати било у Еспанији, у Австрији, у нас забили комунисти министра Архипонича, били политични атенати и у других државах (у Литви, у Египту и индјији).

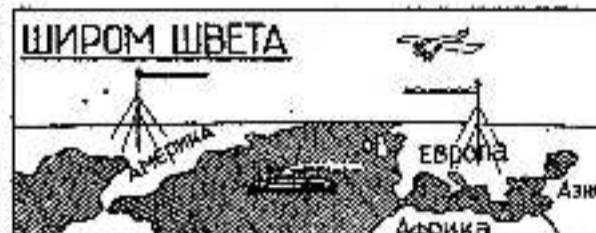
У остатијах дњох трафели је заш три већи и страшни атенати. Највећи атенат у Шанхайу, где погинуло десетак највиших апонских генералох. Потом страшни атенат на старога, 76-рочнога президента французской републике Думсра, а већ убијство японској председника влади Инукай. — Думера забиле јакишик московски емигрант, за когото је ише точно не зна, чи вон похјебел у разуму, чи је лем таким прави, а највеће је большевицки атенат. У Японској је највећи атенат сами домашни официре.

Тоти так чинсни убийства политичких предњакох то знак, јак глобоко ногубени је нешкодни живот и јак позко спада сбја моралности у швегту. Но од атенатох ипда иш добре вијеси не може. Убийство то трих, и то чежки трих и тој је атенатаре вигварајо, же вони робији атенати у мену једног вишији идеј. пре «общу добро» народа, ипак убийство остава убийство, и ант један човек из ма права забиљаја свога близјега гибалија у спроведи обради власнога живота.

Кремје атенати мајо барз здивилих на цели народ, бо је у народу твори преизведен, же у политички шијко штебодно, и же забиљаја човека пре «общу ствар» то ише и заслуга. А пониже скоро кадији тога «общу ствар» ишак себи представи; већ би могло присј до непрестаног забиљавања, до до машнога војнија.

Прето вира и неркма Христова осудаје политички атенати јак обични убийства и церквије учитељство више напомина народи, да је тога великого зла чувајо. Так зробел и терапије глава Христове цркве Папа Пий XI. з нагоди убийства французскога председника Думсра, когре вон строго осудзен.

Попри чинсни каждодневни самоубийства и тоти политички атенати то живи знак и доказ, јак далеко одступији цешканији лодже од христијанске тири и науки, як баре отасна терашња морална криза у швегту и јак баш прето швет блука и чежко страда. мф.

× Вабили председника японске власти. — З Токију, главнога японскога вароша пришли висти, же там на појдевој 16. мај било већи атенати. И так шејесме оборужани морнарски официре з бомбу отворили двери атенати.

до хижије председника влади Инукай а реалистами у рукох вошлији до Јего кабинету. Инукай скрипал до њих: „Не испрелайце, я вислушам шако, да сцеце“. У тим часу официре испрелели до њега даскељи рази и Инукай спашул мертвим.

Истога дна били у Токију руцени бомби на државнују японску банку, на полицијну дирекцију. Вони сцелији атенатаре забијаји и министра војсаки, већ го је нашли дока.

Новини пишу, же тоги атенати арабела тајна официрска организација „Чарки Глад“, која је процивијајује војнију у Манџурској. На вечарја тога дна били у Токију демонстрације, при когрих је кричало: Живио макадо (шонски цар)! Долу з војнију у Манџурској, долу корупција политичарох, долу политика банкарох!“

З тим причини цала японска влада заједничка.

× Глад у Сибиру. — Путници, је у остатијах дњох пришли з болниције Русије до Пољске приповедају, же у Сибиру влада страшин глад. Люде сцекају ве лем з варошох и фабричкима местох, дас глад најгорији, већ и з валаох. Сибирска железница више полика людзох, која спекају забо до Китаја, дас до европејске Русије и до Україні. — Так болнији вијајдовали!

× Нови владика у Ужгороду. — Прешлога року нагло умар је владика у Ужгороду из Подкарпатске Русије (Горњији) преов. Петро Гебеј. По Јего смрти зас владичеством управија каноник Стойка. Тераза пришла вост Риму, же тоги каноник Александар Стойка, посташен за новога владику ужгородскога (мукачевскога) владичества. Нови владика маје 42 роки. Русини из Горњији желејо од њега очекую, бо за Мадјарске црквије власиц целиком је одцујдела од народа и била већа мадјарска як руска. Поконин владика вељко је тим робел, да је још свијештица је ближак акдии је је свијаји народом. Вељко је брије западају агитација за православијем, котре у остатијах рокох почало уж препадај. Шајдом покойнога владику појде и нови владика.

× У Болгарској у главним варошам Софији до тераза непознати атенатаре испрелел Димитрија Михайлова, председника Македонскога Комитета. Медај тима Македонцима било уж бара вељко атенатох. Македонски политичаре штреляју једак другога без милосердја пре најменшију ствар. Иницијативија тима Македонскога комитета робији написи нацији држави и Јого агенцији направија у Јужнай Сербији уж вељко кровави атенати.

× **Бољшевици ће изберати на војну.** — Французи новаша пишу, же бољшевици агенти пушту по цели Европу и купују вештачке војни матерјал. И так у Англији купили војни већи аероплан, сукна за војско, шмати, купују тежи стари локомотиви (занови овда не мају преноси), У Јемену је наручила бољшевици 500.000 тони рибног желеznika. Внадач рицар је кредит од б до 18 десетици, але не исплаќава им веру. Уж их изазива.

× **У иришким вељким варошима Бомбру** повладаслише мадан собу Мусимаки и Гијуди, је мају поганску браманску виру. Од суботи до војторка, 14, 15 и 16 маја били на улицама Бомбру велики битки мадан западајућим странкама, тај же остало 84 убијених и око 1.000 ранених. Арглијска полиција з помоћу војска у чеку чеку направила мир.

Як церпя Русини у Польској (За руску бенедику до гареиту).

Полац и дајо Русином-Украинци у слободу држави јакши грава. Најчешће церпи наш народ од тога, же не може вйтдати у уредаји туторији својим грачима, гоч Русинама у Польској вест не 35.000, ако по нас у Југославији, але седам милиони и живи вони у великој чекшици у Галичини и Волинији. Руска је интелигенција бори за своју природну граву, а касно при том мунка вицерпцији у церкви и орејашо свештеници, илай нам пове тог пријлад.

Нај грекокат. парох о. Штефан Кануец у Косову, котар Чортков бул осуджен од польског суда, да плачи 100 алоти (835 дин.) лебо да шедра 5 днј у гареиту прето, же по руски исполнел статистику својим парохима. Гоч други сајици, котри били пре исту ствар осудења робези уток и били оправдани, ипак од пацца Кануца липа суд, да заплачи лебу. Паноцц пристав, да је одплатија жешачко, а кад једну рату забул на време целиција, пристав на сам Велики паток по његу жандар и да сиру то одред до Чорткова, да заместо избори одреди 5 днј гареиту. Лардо толковал пацца Кануца жандарови, же пре Велику Ноћ мушки буџи у својим парохима и кончиција својим парохама, пре три днј Службу, дармо му то доказовало и баров, иначе не помогло. Паноцц мушел и сам Велики паток пацца зас жандар-

ром да варошу. Там где вон на силу одреди од жандара и одбегну до државног адвоката, котри го якошија хик пушел пре штете дома.

На трећи дан је Велики Ноћ изаберали парохијана о. Кануца мадај је обје 100 длоту за лебу свога пароха и тако је избегао да буде у гареиту.

З того пријладу можеме себе представити, како чекшији живеши мају нашо браћа у польској држави.

трендажијки вистки о нашеј држави, да је на тог способа ослаби вира у терапији виру у држави. Шидство у твој ствари вијавето, же тога летаки у већини праведи и в помоћу западних послобаја правилјивали Др. Драгољуб Јовановић, професор је унiverзитету у јединији страни, а другији су др. Сима Марковић, бијући комунистички посланик. Пројекти њих како и прогни њих промагатељима волари је шидство и в њима пре буде поступају по закону.

* **У савскеј бановици заштита в њеној броју голтј јеја,** 65.000 јарку и 70.000 разју. Менја је прешлога рока.

* **Осудење на шмерц.** — У Белграду суд осудио на шмерц двах познатих збогија Ловрецовића и Срковића, котри забили већи особи и у великој страху тримали цалу околију. Драга Гузвић и Јанко Кончевић, котри им помагали, осудењи на досмртну цемију.

* **Конференција (договарјанс) Малеј антанти у Београду.** — В недељу и понедељак вишише до Београду министри Чехословачке, Румунске и Југославије на конференцију. Познатији је тога три државе твори пријатељски сојуз, котри је напроја Велики Антанти, познатији зас шијетовеј войни (Англија, Француза и Италија) вода Мала Антанта. Министри: чески др. Бенеш, румунски Гика и паш др. Мариновић споразумели је, да на међународним договарајима вистину у питању ушорен је економски живот у Европи. По конференцији, били министри пријати на андијију од Ј. В. краља, а их жене пријатеље Ј. В. краљице.

* **Помоц потонеким крајом.** — У тога крај, кој пострадали од викију Сави и других наших ријека, послало министерство аспледијства 105 вагона тукурија, котра је буде пострадалим, людом даслијаја кај плажичка. Највећа достала Босна, котрија вода паробела највећеј шкоде.

* **Аѓитација проди терашњему режиму.** — Аѓитација „Аваз“ је: У остатаким часу ширили је зас а Београду амијетки „летаци“ (малки друковани писма), у којима је праћена аѓитација ка пременку терашњег политичког и друштвеног ушеренка у нашеј држави. Пријати је праћела тежи пропаганду за употребљавањем сили, да испо до тога циља приједе. Тако је у тих летакима је праћела фальшивија в

Самоубойства.

Нашијаје време може је в подпозним правом колац „ера самоубојства“. Кајди дасни приносија новини вељо, и вељо слушајоја, јак је людје, у ријеким вику и у ријекама животних обставинах, сами себе забивају. Ето војторок чиновник Матејовић у Београду штреляја на своју ровставену жену Драгињу, па студента Пешича, а котрији Јого жеји живи, па Босиљку Савић, у котрији Драгиња и Пешич бивали и свој гријин живот проводеши, на својо малке дасецко и већ на самога себе. На месту остало тројо мртвих: сам Матејовић, Јого дасецко и Савићова, а Драгиња и Пешич чешко ранети и не вија је чи остану на животу. — У Загребу вија јакишик Варади подвјебал жену в котру живи на веру и сиј дасецко, а већ сак скочеши пре облак в трећега по-верку — У шпиталу ка јевтикама на Сломену штреляја војторок рано млада писарица у тим шпиталу Олга Гашпаровић па шефа шпиталу Дра Барилара и смртљично го ранела, а већ и саму себе виштрелаја. И т. д. и т. д. — пол наших

СЛУЖБА БОЖА јебо ЛИТУРГИЈА.

На концу диякон поволује вирици, да испо обраца на пресвјету Богородицу и на иконах Светих, же би вони припомогли достаји је на праву страну Исуса Христа на Јого стражем суду.

Свештеник у тим часу ише раз пограђија „Прокомијану молитву“, у котрији напомиже, на јаки намирење и за кого приносији ту божју кровну жертву.

И свештеник јак и викији највећији радију поклонјаји, же је Бог иакије испољији љубаша, па саму жертву Исуса Христа, котри је приносији Господу Богу у предложеных већији дарах. Прето иши вони тераз видно обраћају на Господа Бога и молија, да вислуја њих проповеди „по заслугох Единородног Сина Својог, котри је зас Џем и зас Светим духом благословен тераз и вије и на вики вијах.“

Вири: „Аминь“.

г) Циљов мира и исповидање вири.

Святи иши дари највећији на свјетим пристолу: Вони предложенији на жертију Господу Богу. Приближела је тога велика хиљада, кад

ше ма окоњиција безгрешна жртва Новога Завјета, кад је вона ма Богу жртвована „о всиј и за вся“. Шицији вирици поволнији, да је пријету на тогу хиљаду зас већину ревносу и з горућију любовију, же би тога жртва и већ њих була Богу благопријатна.

А плијес пре вири не може угодији Богови, вираја виши пре любви мртвиха, прето диякон поволује вирици, да пайперије зас циљом мија преукажују свою взајиму любови, а потом да шицији вишији исповидују свою вири.

На амак тога взајимеј любови свештеник зас словом: „Мир всем“ и зас свом благословом приволује мир Божји на јакији вирици.

Тот јеши мир Божји исказао и викији својому свештенију служитељима, кад му оцватују: „И духови твоји“.

Нато диякон поволује вирици зас словади: „Војлюбимъ другъ друга; да је единомислијемъ исповијими“ — цо значи: Любим је викиј другога, же бивме единомислено исповијади.

Вири: „Отија и Сина и Светога Духа, тројицу јединосущу и нераздјелну“.

У тим часу свештенији служитељи на тројицах бочкама покртијији свији дари вигварајуци прекраснији слова:

„Будзем Це любиц, Господи, сијо и па Господу утврђење јубо и приближице јубо“.

Кад већији свештенијији соборно служи, тада и вони по вискајују любови ту Богу зајављују свијују любов једен ту другому и једен другога бочкама праве плаја. Старши издаваја: „Христос посрди нас“, а младији одвјија: „Бест и будст“.

У иераша вијахија христијанства у тим часу шицији вирици своју взајиму любов вијавојују зас тим, же би хлопи бочкама зас хлопами, в жеји зас женама.

Исповидање вири.

На повољне дияконе: „Дјери, двери, времјадостију, воњијимъ“ ишаја црквији, або наглас молије ясно и помали „Симбол вири“ — або „Вјеру во единага Бога...“

Симбол вири, котри ми тераз молиме, воле иши „Микејско-Цариградски“ и то прето,

новине могли бы ми южди тидкенъ виписац леж зос симма самоубийствимъ.

Найважнише у тимъ то, же тоги рещесни людзе не забываю ще — як би да-хто думал, — пре чејскій живот, пре „кризъ“, таких бара мало, але вакшина ще забива гоч прецо — да ще вимсца, пре „не-щесну любов“, а велі просто анто, бо имъ живот дасадаел и страцел вмисл и ціль. — Главне жриди тихъ самоубийствокъ то бе вирство и погубеній живот тихъ людзохъ. Жилю людзе безъ вири, жилю безъ вмисла, робя ѹмъ ще люби, а кед ще та-ки Гришни и псушеніи живот на ихъ вимсци, — бо вимсци ще муши, таиси Божіи закон, — всі вони кладу на себе руку.

Досц повесць, же до терав не ванаге, же би ще забил да ѿден добри и вири християни, котри ще у живоце тримал Божіго и людского закону и виш паметал тогу вичину и таку престу правду: же на швеше юст разъ и же заме безмертну душу пре котру живемъ и пре котру ще трапи-ме, да намъ други живот будае лепши.

Нашо Дописи

Рим, 13. мая 1932.

Отворене новей семинарій за богословіх греко-славянського обряду.

12. май того року то деснь, котри наша руска грекокатолицька Церква будае више споминав: Того дні отворена наша нова семинарія за богословіх у Риме. Гварямъ юша наша, гоч ми азъ ю бара мало далк. Але вонка наша, бо намъ ю даровал св. отець Пара. ІІїзукі, кра-снік то дар, які мог даровац леж самъ Пара; дар когти коштує коло 15 мільйонів динарів і цвідчи вон, які добре оцюске щерцо ма-си. Отець за піктів християнохъ.

Отворене семинарія одбуло ѹмъ на тор-жестьні способ. Пришол кардинал Синчево, секретар за восточну церкву, а зос під ющию священікі, ѹмъ ѹїпгі ковірейцій робл. На вхо-ду до семинарія дочекалих їхъ наші богослові

бо святи Отци на соборохъ у Нікее (325. ро-ку) и у Цариграду (381. р.) вінціврійніє ро-стоковали посдин науки Божі, котри ще на-кратко паходжа у такъ званимъ Апостольскимъ Символомъ вири.

Цо знаменую слова: „Двери, двери, премудростни, вонъмимъ?“

У першихъ видахъ християнства зос тима словами опоминал дияконъ дверніхъ церковнихъ, да меркую на двери, кед би давець напокрессії не вишел до церкви терав, кед вирии исповідую свою вири, и кед ще охиль-чус жертвъ Нового Завиту.

Нашка юс тоги слова опоминаю, же бязьме у тимъ часу запарти двери якого-лужного храму, то вест: свой видъ, свой слухъ и други наші чувства, предъ щеєднімъ стварми, да можеме ѹмъ лезіше порозуміти тайни святей вири.

Докъ вирии исповідую свою вири, священ-никъ юїма Воздухъ зос святихъ дарохъ и трима-ющи го надъ святыми дарами и самъ посіхъ мо-длі „Вирию во единаго Бога..“

(Далей будае).

и їхъ старешини зос нашимъ преосв. владикомъ Дионізійомъ на чоле, котри пришол до Риму на тогъ торжественій деснь. По писці „Буди имъ Господне“, яку шпивал хоръ богословіхъ, кардинал придал у мену Папи ключа семіна-рії о. ректорові. По тимъ почало благословене дому.

На швегочікі полудзенку бул кардинал и іншікі урядники конгрегації, преосв. візантія Дионізій, З юніонікі, котри будовали семінарію, архімандрит Василикію п. Ткачук и інде даскельо приятелі семінарії. При полудзен-ку тримал кардинал Синчево бешеду, у котрой... „семінарію добру робя не такъ мури, якъ тоти, ѹмъ у кей биваю, а то су богослове. А да у кей буду доссейни богослове, о тимъ ще по-стараю нашо владикове, котрихъ ту виступа преосв. Няради, котри в церза (бисер) греко-католицька епіскопату". Містр Чикояні, десор контр. у мене кардинала ви-ражал жаль, які мідни цами нетъ нашого мі-трополіти [Шептицького], котри пре свою хо-роту не могол присць, але ѹїнцікі му жича, да му Богъ да здраве и жаїдо да Го можу ту у Риме подправій на юшена, кед будае тогъжестене отво-тєні семінарій по юшіхъ ішвіхъ владиковехъ.

Прі тей нагоді будае добре сномінць да-ло зос исторії нашої рускї семінарії у Ри-му. З початку богослове, по преходзелі до Риме на виші богословски науки, були у грек-кій семінарії св. Атанасія, дзе кіще од 1672. р. було місто, ви двохъ богословіхъ, по тимъ за 4, ви за 6, а остатку на половахъ. У тей семінарії бул и кардинал Сембраторія, а такъ само и тераний мітрополит [Шептицький]. Але то було за мало міста. 1897. року Папа Іоанн XIII. вибудував нову окрему семінарію за 16 богословіхъ. 1927. р. мітрополит [Шептицький] купел єдну семінарію за 40.000 долари єдину вишу, дає богослове и терав вихода на лято, бо у Риме церав літо бара горучо. О-статціхъ часохъ семінарія була ужъ несна, бо місто 16 богословіхъ було по 25 до 30, а 1932. року юкъ 33. И такъ зос стварињомъ нашихъ ві-дикохъ и терашнього ректора о. Головецького вибудувана хотя семінарія, котру св. Отець дал титул „Папска семінарія св. Йосафата“.

З нашої страни терав у Риму зміс триме на богословії. Буцаєме ще бара падоава, кед на рокъ доставлене големъ юшє єдного або двохъ лівіхъ.

Сілвестер Кін.

ГАЗДОВСТВО

Янко Лендел, Міклушевци:

Дацо о виновій лозі.

VII.

Винова піна.

Прехадаюшъ у юшеву юну до вириць мож обачиць даскеди на чокоту вельо лісца хотре посищуване на пр. якъ чітар. Таке лісце поїре, оружи юш і одладна. Тому причиня хробачокъ, ѹмъ вода вицюха піпа. Винона піна желавкастей лобо ли челік белавкастей фарби, а кед ще добре меркув ріжко ѹмъ ю може и у яхди візлікъ якъ нагріває лісце при верху и на юшеву. Но тогъ чіодіїмъ хробачокъ пініє ѹмъ ваходав дамъ зос лісцемъ. Вонъ зос свою простоту вециераз вийдає и таїкъ далъко, же ще напа и до очкохъ па и юладікохъ виновій лозі. Розкруїмъ тогъ лісце и увидиме у німъ 3—4 пініа од того хробачка.

Винову піну мож утамаїць такъ, кед ще вишиці поскруїти лісца' пізбера и вонілі. У

новихъ часохъ вробошю ѹмъ зос различнимъ екстрактами вицкац прозі піномъ якъ на пр. зос дандрицомъ, а таїкъ исто и поставліть гру-дох коло чокота, але ѹмъ піки аходаа и тамъ ще ѹмъ пізбера и тамаїц. Од юницкого кай-латипи услих маме, кед повбераме поскруїти лісца и попалімъ, бо таїкъ ѹмъ пропречи даль-не Мюнхенс шипохъ. Подъ више ѹмъ піна ви-люю по зругираз.

ІХ. Гроановъ моль.

Мешаца юна мож обачиць, якъ ѹмъ на юри-ади находя веций бобки вельо позреплатиця якъ у голову. Кед ѹмъ то розвирди найдземе ту малу гушеніцу. Тота гушеніца виходає зос юриди на юриаду и виходає заплета юриди и огриза бобки и юце у юницу. Поз юрай юна тога юшевица спуща долу зос тиризи и за-лагавше подъ скору на колікохъ лебо подъ скору чокота, а даряа и до самого зверя юладік ліз. Ту ѹмъ вакуулі и жириє до половки юла. Зос юшевици виходає лептия, хтора лісца ѹмъ виїсі од чокота до чокота. Женка тога леп-тия внесе на гроано вайца, зос хториа за пар дії виходає юладік гушеніци, хтори ѹмъ уц-тию до бобкохъ и юшевици скочу зос гроана и такъ прехадаа з юшевици бобки на другу и з тимъ розвирюю свою опасну роботу, бо од тога бобки, а и цали юриади погію.

Проція тога чкоудіїца осі юшевиці средстия за очуване, але якъ язпробоване найлони в спосіб юладіене по виїзюхъ вицрийоново лам-паша, хтори ѹмъ намеси коло половки мене-ца юна и юшили юти у виїзі на метер юшевиці столік хтори ѹмъ намасія різ у тяжно зос левіям юлью исто и скла лампаша. На тог способ ѹмъ утамаїц сто и сто лептии хтори иду па юшевиці и такъ ѹмъ піділя па скла лам-паша и на столік. На юно ютро досці положиц юшевиці лампаша.

X. Ліновъ червоточ.

Веций разъ мож видаць на чокоту лебо ліз якъ малки лутки, ѹмъ су якъ юриїспені на дрено. На перши поглици намъ випатра, ѹкъ да го празна лутка але ю. У тимъ ѹмъ находиць скриги лізки и червоточ. Яко ѹмъ робота тога юшевиці столік хтори ѹмъ намасія різ у тяжно зос левіям юлью исто и скла лампаша. На тог способ ѹмъ утамаїц сто и сто лептии хтори иду па юшевиці и такъ ѹмъ піділя па скла лампаша и на столік. На юно ютро досці положиц юшевиці лампаша.

(Далей будае).

ТАРГОВИНА

ОГЛЯД.

Румунська я Аргентина, котри юшевиці кукурици вицкац и предаю юнраведи медаа собу догварку о юшевиці кукурици. У тимъ случаю, кед би юшевиці кукурици почала падац, обидва держави ѹмъ подіяли, же таїкъ становія юшевиці ви-віз. На ті догварки другі держави не пристали.

У нашої держави, якъ терав випатра, як було тельо кукурици, кельо ѹмъ раховаво. Ви-вожу ѹмъ а держави слабо, в маю го вест и на домашніхъ пініохъ и прето ѹмъ юшевиці дакус юнраведа. Виважено ѹмъ вельо до Мадірській, але ѹмъ юшевиці цені.

Життна тарговиця у нас терав барз слаба. Купую юшевиці юшевиці и Привилеговане дру-штво, юшевиці другихъ кукурицъ ист. Прето юшеви-

дакус погуацца. И у других державох цеа жыту слаба.

Пасуль ще трима сніак на цеа. Цеа кроалью паца. Статок на сніакей цени.

Бурза

Новы Сад 19. V. 1932.

Жито	128—131 днн.
Кукурица бачка и сримска	96—102 днн.
Яйця бачки и сримска	140—100 днн.
Овес	136—138 днн.
Мука 00	230—240 днн.
Мука чисто 2	205—215 днн.
Мука чисто 6	180—185 днн.
Крохмаль	105—125 днн.
Кромпай ранній червени	130—140 днн.
Пасуля	235—245 днн.

Новосци.

+ Линдбергово двецко, котре на чудищескій способ настало и котре гледали по цалей Амерыкі, напіли тэрна мертвя у ляле надзялко Линдберговай хижі. Пашу, же Линдберг вітрачэ 250.000 долари плаціаў свой бецко.

+ Затопела ще велька ладя „Жорж Філіппар“ при Адену (пры Арабскай). Пострадало 90 путнікі. Приходзя вісткі, же на ту туту іадю бул зроблені агентат, бо вона вожала мужніню за Японску.

+ Катастрофа у тунелі. — У южноамериканскай державе Чиле роавалася ще тунелі и засипал 52 роботнікі. Кед экем однападишицкі роботнікі були ўж мертві.

+ Церква на пітациі. — У Братиславі, глязінням словацкім варону отворені каміна, у котрой ще ў іадзене и шматка слуцкі Служба Божая за тих путнікох, котры на туты дні муша путькош и не можу пойсць до церкви.

+ Подпіллювали новинарох. — У американскім парламенте виявіл ёден поспасак, кое югорскі банкікі выдалі прешлого року 250.000 доларів (13 мільёнов дынарі) да подпіллювали новинарох, да вони ширкі хркви вісти о стане поўдніх банкіх и фабрикох.

+ Большевіцкі банкет. — До Москії пришол председнік турецкай влады Измет паша и турски миністэр вілкініх длох Теворик Руждз-бес. Большевіцкіх кімбесаре спраўлілі ўх часці таку вельмую и розкошную господину, кікой не знали прыправін ай рускі царстви и другі „бурикі“ мільонеры. А большевіцы толькі жадаю на „бурикую роаком“...

Дискретны.

— Зісань ты буц дискретны и ніч нікому не піясці?

— Зісань буц ціхло як тробі!

— Бага добре, бо я сцем од тебе пожыцці 1.000 дынарі.

— Можеши буц цалком мірані! Дужай себе так, кже я тога ай не чул.

+ Ужар Юліян Романчук, пайстарыш политичных предпрыемстваў Украінцах у Галиції. Ужар у 91. року испыта и бул познішыні ўзяліто народла.

+ Венероботнісц у Амерыкі. — Нью-Борскі Урад Працы здаў статыстыку безроботных у Удзеленіх Державах Скверні Амерыкі. На початку мал было там кругло 8 мільёнов людзей без роботы. То зінак, якія велька бываю по величыні амерыканскіх вароўках. Чечіміе ще, каса ў нас інак не так страшно.

За нашо дзеци

Бешеда метиля з мишы.

Млада мішка вібегла зосвой дзіры и стала ще разглядзяць по красным Божым анімам. Патры вона так себе и нараз обачы, як по заграды лета себе цошка кридулае и таркасте. Ето и шедло вона, на колік у ограды. Цікава міша үшмелеста ще и претваряся.

— Дай Боже добры дзень, красны пане! А цо ви за еден?

— Я? — Мам чесці представіць ще Бішох Калустынік! А вона ѿ ме тиж и Метильчык! Вас я познам уж сдавна. Велько сом уж таких видзея, як ви, бо я уж стары жытом уж дас тиляні!

— О, якія ви красна птица! — гварела мішка. — Я таксі до видзім тэрна першы раз, бо я ище мала, мам лем даснь живота.

— Е, ви не маце право, бо я не птица! — одвраціла міши метиль, и запісціціці сваёма крилісцікамі. — Я лем сінічны птицы, бо мам кридла. А птица ма ище и косы, и дзьобок, а обрхела з пірійом, а я — цали мегкі. Мойсе кридла не зос пірят, як ви и самі можеше прешедзіц. Птицы сіда заарто, а я пісм спадки осоку зос квіцда.

— Барз сіс мі заниміві! — гвары мішка. — А дзе ваша мац?

— О, моя мац?... Не знам.

— Ік то може буц, сіда сій нет у вашай дзвірні?

— Ха-ха-ха! — заіміял ще метильчык. — Такой ше видзі, ке ви панночка, не ходзілі до школы. Дзе вы чуды, ке метильчыкі жыло ў дзірох?

— Гварим вам, ке я ніч не зікам, — одпovedala міша широ.

— На вец слухайце добре, бо то досі замотана прыповедка. Моя мац була дакеди така як и кірааз. Але вона жыла ище прешлого року у авгуасту. Вона знесла веачко на капустовім лісту, але не зверху, лем з доншай страни. З того

пайса вишла гуменіна. Гуменіна мала росла и сіда тут ліст капусты, — цалком го подзіравала. А вец на коніку выдрапала ще на древо, своіма ліпкіціма ногамі заквачыла ще за комарчок, зняла зосебе скоркү и пременіла ще на суху бубу. Буба ще окружыла до цепкага момкі и на древу прыхімовала. Ето видзінне тут на іроніе ёст іншыя такія бубы. А тэрэз кеа слухнечко Боже прыграю, э буби вишок метиль, то ёст я!

— Які то лініко чуднел — гварела міта. То значы, ке ви ще не родзелі так як я,

— О нед! Я своеі мацери ані не видзея, и вона напенна уж не жыє. И уобще наш живот барз чежкі. Метильчыкі пашаю птицы, и лэсцы гуменіні появівало ризкім отровом да пісніло, бо гутара плюзе, ке вони робя чысду на капусты, дровах и на шыкім, по рошце, у заграды. И буби збераю з древох и палія же би нас, метильчыкі, було по меней. По мі тнаме?

— И наш живот не легкі! — здыхнула міта. — Мне мац уж напомніла, да ве чувам од Мачы. А я не знам...

Ту міна нараз үціхоя и фініко спектра пазад до дзіры. Метильчык ще оглянуў цо то, — а то на прагу хижі паявіл ще велькі чарши кандур. Вон патрэлі там дзе була лазіра и на шыкі. Метильчык ще и сам препламеніл и одлеціці ў польбо, бо — треба ізвесці правду, — бул уж и дакус гладні.

Дзвіночок.

Успішне лічено.

Мое здраве тэрна таке, ке я не може будзе. Но видаже, то треба знац жыц. Я на пр. кожды лічені рано купам ще у жытай воды.

Кеда же ёшце почали з тим ліченьем?

— На поўтру.

Читайце!
„Рускі Новіні“
Посілайце предплату!

Вредносці цудзіх пенежкох.

1 доллар	56—Лін.
1 фран. франк	2·20 Длн.
1 італ. лира	2·90 Длн.
1 ческа коруна	1·67 Длн.
1 авіл. фунта	193·70 Длн.
1 польскі злоты	0·33 Длн.